

Rok szkolny
2009/2010

Numer wydania 74

SZKOŁA PODSTAWOWA IM. 1000-LECIA PAŃSTWA POLSKIEGO
W SWORACH

TYSIĄC LATKA

1 listopada Wszystkich Świętych

Tu jest pamięć i tutaj świeczka.
Tutaj napis i kwiat pozostanie.
Ale zmarły gdzie indziej mieszka
na wieczne odpoczywanie.

(...)

Smutek to jest mrok po zmarłych tu
ale dla nich są wysokie jasne światy.

Zapal świeczkę.

Westchnij.

Pacierz zmów.

Odejdź pełen jasności skrzydlatej.

(J. Kulmowa, "W zaduszki")

W tym numerze:

Kalendarium	2	Spotkanie z policjantem	8	Pożegnanie Olimpu	14
Historia 11 listopada	2	Mamo, Tato nie pal	8	Ankieta	15
Święto Edukacji w szkole	3	Euro-kącik	9	Z zeszytów klasy III	16
Wywiad z panią dyrektorem	3-4	Ślubowanie klasy I	10	Ciekawostki	17
Wspomnień czar w kl. V	5-6	Pamięci Papież Polaka	11	Sport	18
Konkurs Przyrodniczy	7	Rower	12	Porady	18
Ognisko klasy VI	7	Poznajemy świat wokół	13	Rozrywka	19 20

KALENDARZ MUIRA

01.10.—Klasowy Dzień Chłopaka.

01. 10.—Spotkanie Szkolnego Koła Caritas z z-cą Dyrektora Caritas Siedlce ks. Mieczysławem Pocięjkiem.

05.10.—Wycieczka klasy VI do Woronia.

11.10.— IX Dzień Papieski.

13.10.— Akademia z okazji Dnia Edukacji Narodowej.

15.10.—Spotkanie z policjantem.

16.10.—Rozstrzygnięcie szkolnego konkursu „Zaprojektuj strój dla polskiego Syriusza”.

16-19.10.— Szkolny etap V Edycji Konkursu Przyrodniczo-Ekologicznego.

28.10.—Ślubowanie klasy I.

01.11.—Wszystkich Świętych.

02.11.—Święto Zmarłych.

04.11.—Konkurs polonistyczny Lubelskiego Kuratora Oświaty.

05.11.—Konkurs matematyczny Lubelskiego Kuratora Oświaty.

06.11.—Konkurs historyczny Lubelskiego Kuratora Oświaty.

06.11.—Centralny etap V Edycji Konkursu Przyrodniczo —Ekologicznego w Międzyrzeczu Podlaskim. (Więcej informacji w następnym numerze).

09.11.—Drużynowy Turniej Tenisa Stołowego dziewcząt i chłopców kl. IV — VI. Finał gminny. (Szerzej na ten temat w następnym numerze).

09—10.11.—Egzamin z pacierza klasy II.

10.11.—Wyjazd klasy III, IV, V do kina na film „Gwiazda Kopernika”.

11.11.— 91 rocznica Odzyskania Niepodległości przez Polskę..

Narodowe Święto Niepodległości to najważniejsze polskie święto narodowe, obchodzone co roku 11 listopada, na pamiątkę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku.

Historia

Dlaczego 11 listopada?

Dnia 11 listopada 1918 roku, po 123 latach zaborów Polska odzyskała wolność. Tego dnia Rada Regencyjna przekazała władzę wojskową Józefowi Piłsudskiemu. Rozpoczęto przygotowania do powołania koalicyjnego rządu, w skład którego mieli wejść przedstawiciele polskich stronnictw politycznych.

Ustanowienie święta

Dzień 11 listopada ustanowiono świę-

tem narodowym dopiero ustawą z kwietnia 1937 roku, czyli prawie 20 lat po odzyskaniu niepodległości.

Dzieje obchodów

Do czasu wybuchu II wojny światowej święto obchodzono tylko dwa razy - w roku 1937 i 1938.

W latach 1939-1944 - podczas okupacji hitlerowskiej oficjalne lub jawne świętowanie, podobnie jak i każde inne przejawy polskości, było niemożliwe. W roku 1945 władze komunistyczne świętem państwowym uczyniły dzień 22 lipca - datę podpisania Manifestu PKWN, jako Narodowe Święto Odrodzenia Polski.

W okresie PRL święto niepodległości zostało zakazane. Jakiegokolwiek próby

kultywowania obchodów dnia 11 listopada groziły surowymi sankcjami ze strony władz. Narodowe Święto Niepodległości obchodzone 11 listopada przywrócono, ustawą Sejmu (jeszcze PRL), w 1989 roku.

W III Rzeczypospolitej, Narodowe Święto Niepodległości obchodzone 11 listopada, jest najważniejszym świętem narodowym Polski. Dzień ten jest dniem wolnym od pracy. Rocznicowe uroczystości mają miejsce w wielu polskich miastach, jednak największe obchody z udziałem najwyższych władz państwowych odbywają się w Warszawie na placu Józefa Piłsudskiego, przed Grobem Nieznanego Żołnierza.

J.G.

„W czas złotej jesieni to święto przypada...”

Święto Edukacji Narodowej w naszej szkole

13 października 2009 roku odbyła się w naszej szkole akademia z okazji Dnia Nauczyciela.

Na początku uroczystości Pani Dyrektor Violetta Więckowska podziękowała Przewodniczącą Rady Rodziców pani Teresie Makarewicz za dotychczasowe wsparcie i serce okazywane całej społeczności szkolnej w poprzednim roku szkolnym.

Następnie wręczyła nagrody za wybitne osiągnięcia i zasługi w pracy dydaktyczno-wychowawczej następującym nauczycielom: pani Monice Kyruluk, pani Renacie Tarasiuk, pani Małgorzacie Skrzypczak, pani Bernadecie Małachwieczuk

i pracownikom obsługi. W dalszej części odbyła się a k a d e m i a przygotowana przez panią Justynę Firsiuk i panią Renatę Tarasiuk.

W przedstawieniu wzięli udział uczniowie z klasy szóstej, piątej, trzeciej i drugiej. W trakcie akademii wszyscy występujący śpiewali humorystyczne piosenki o nauczycielach, szkole i jej pracownikach. Najbardziej podobali się uczniowie przebrani w kostiumy: Ziemowita, Mikołaj Reja, sportowca, sowy i nauczycielki. Po części artystycznej występujący uczniowie złożyli życzenia nauczycielom, emerytom i pracownikom, wręczając kwiaty i jesienne laurki, wykonane pod kierunkiem p. Iwony Gałamaga i p.

Uroczysta akademia

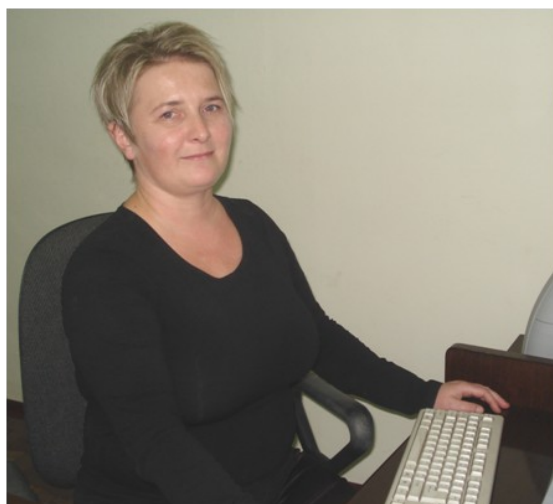
Agaty Zbarackiej.

Gratulujemy pani Joannie Grochowskiej, która otrzymała Nagrodę Wójta Gminy Biała Podlaska za dotychczasową pracę dydaktyczno-wychowawczą i zasługi na rzecz oświaty.

Serdecznie dziękujemy wszystkim rodzicom za przygotowanie poczęstunku, kwiatów i życzeń dla nauczycieli.

Redagowały: Kasia Sęczyk, Ola Jaskólska, Ewelina Kasjaniuk, Justyna Treska

Wywiad z panią dyrektor Violettą Więckowską

1. Ile lat pracuje Pani w zawodzie nauczyciela?

- Pracuję w tym zawodzie 20 lat.

2. Jak wspomina Pani swoje pierwsze spotkanie ze szkołą, pierwsze lekcje, pierwszą klasę?

- Karierę zawodową rozpoczęłam od pracy w przedszkolu w Białej Podlaskiej. Zostałam

wówczas wychowawcą grupy 3-latków. Byłam ogromnie przerażona i tak jak każdy debiutujący nauczyciel, stanęłam przed zadaniem zaklimatyzowania się w nowym środowisku i zdobycia umiejętności prowadzenia zajęć w sposób zapewniający właściwą realizację zadań przedszkola. Zajęcia z tak małutkimi dziećmi wymagały stosowania

odpowiednich metod i form pracy, a także znajomości poziomu ich rozwoju. Była to dla mnie zupełna nowość, gdyż nie miałam wówczas jeszcze własnych dzieci, a posiadałam jedynie wiedzę teoretyczną, ambicję i ogromną chęć do pracy. Sprostalam temu zadaniu, szybko się wdrożyłam i pokochałam swoją pracę i wychowanków.

3. Czy miała Pani swoją ulubioną klasę, o której Pani nie może zapomnieć?

- Trudno określić, czy miałam swoją ulubioną klasę. Każda, którą uczyłam, a było ich naprawdę dużo, była inna. Każda wniosła w moje życie nowe doświadczenie, nowe umiejętności. Lubiłam je wszystkie. Jednak była taka klasa, którą przywołuję często w swoich wspomnieniach. W 1996 roku rozpoczęłam pracę w Szkole Podstawowej w Sworach i zostałam wówczas wychowawcą klasy siódmej. To stare dzieje, ale naprawdę wspólnie stworzyliśmy wspaniały klimat i atmosferę. Czuliśmy się jak w prawdziwej rodzinie. Dzięki zróżnicowanym charakterom i usposobieniu moich wychowanków bardzo dużo się wtedy działo. Wspomagałam ich w realizacji ich pomysłów, nieraz trochę zwariowanych, organizowaliśmy wiele imprez klasowych i uczyłam ich odpowiedzialności za siebie i kolegów z klasy. Pomagali sobie nawzajem w nauce i bardzo się przyjaźnili. Mimo, że nie obyło się bez problemów, to dziś po tylu latach uważam tę klasę za swój sukces wychowawczy.

4. Jak długo pracuje Pani w naszej szkole?

- Uczę w naszej szkole czternasty rok.

5. Czy praca dyrektora szkoły jest ciężka?

- Każda praca wymaga trudu i poświęcenia. Nieważne, kto, na jakim stanowisku pracuje, każdy w szkole jest potrzebny i pełni określone obowiązki. Dyrektor ma tych obowiązków trochę więcej od innych. Przede wszystkim odpowiada za pracę szkoły we wszystkich kierunkach jej działalności.

Jest pracodawcą dla osób zatrudnionych w szkole, czyli dla nauczycieli i pracowników obsługi, sprawuje nadzór pedagogiczny nad prawidłowym przebiegiem i efektami nauczania i wychowania, dba o bazę szkoły i gospodaruje środkami finansowymi, współpracuje z wszystkimi organami szkoły i środowiskiem lokalnym w celu podnoszenia jakości pracy szkoły i pozyskiwania dodatkowych funduszy.

Ważnym zadaniem dyrektora jest też zapewnienie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy i nauki. Jest jeszcze wiele innych obowiązków dyrektora szkoły, ale wymieniałam te najważniejsze.

Dyrektor jest również nauczycielem, więc także uczy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Podsumowując, praca dyrektora nie jest łatwa, ale jeśli ktoś kocha, to co robi, nie odczuwa trudu i zmęczenia lecz satysfakcję z osiągniętych efektów. Mogę stwierdzić, że osobiście realizuję się zawodowo, zarówno na stanowisku nauczyciel jak i dyrektora szkoły.

6. Jakie są wady, a jakie zalety pracy dyrektora szkoły?

- Myślę, że częściowo odpowiedziałam na to pytanie, określając obowiązki dyrektora szkoły, których jest naprawdę dużo. Żeby temu sprostać, należy naprawdę poświęcić się swojej pracy, niejednokrotnie kosztem życia osobistego i własnego zdrowia, ale zalet jest dużo więcej. Najważniejsza jest świadomość, że robię coś naprawdę ważnego i potrzebnego dla innych.

7. Jak układa się współpraca z gronem pedagogicznym? Jakie cechy szczególnie Pani ceni w nauczycielach?

- Doceniam profesjonalizm nauczycieli naszej szkoły i często to podkreślam. Mają wysokie kwalifikacje, dużą wiedzę i umiejętności, co odzwierciedla się w efektach ich pracy. Ponadto są otwarci na wszelkie zmiany, niezwykle twórczy i pomysłowi, dzięki czemu w szkole dużo dobrego się dzieje. Wysoko oceniam ich zaangażowanie w pełnieniu obowiązków, w szczególności w rozwijaniu zdolności i zainteresowań oraz wspieraniu rozwoju uczniów ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi. To wszystko sprawia, że kierowanie takim zespołem jest wielką przyjemnością. Nasza współpraca opiera się na lojalności, wzajemnym szacunku i życzliwości. Wspólnie stworzyliśmy w szkole wspaniały klimat i przyjazną atmosferę.

8. Czego Pani najbardziej nie lubi w zachowaniu uczniów?

- Nikt nie jest idealny, każdy z nas ma zalety i wady. Doskonale to rozumiem. Szczególnie młody człowiek, który kształtuje dopiero swój charakter i osobowość ma prawo do popełniania błędów. Jednak nic nie usprawiedliwia lenistwa i właśnie tego nie lubię.

9. Czy uważa Pani naszą szkołę za idealną?

- Nie ma szkół idealnych. Nasza również taka nie jest. Zawsze jest jeszcze coś do udoskonalenia, ale ważne jest to, byśmy byli tego świadomi i wspólnie sumiennie pracowali nad rozwojem szkoły we wszystkich zakresach jej działania. W naszej szkole tak się

dzieje, dlatego mamy sukcesy i osiągnięcia w różnych dziedzinach.

10. Czy myślała Pani kiedyś o zmianie zawodu?

- Nie, nigdy. Kocham swoją pracę i nie wyobrażam sobie zmiany zawodu.

11. Ma Pani duże doświadczenie zawodowe. Czy dzisiejsza młodzież jest inna od tej sprzed 20 lat, jeśli tak, to czym się różni?

- Świat nie stoi w miejscu, ciągle się zmienia, zmieniają się też ludzie. Kiedy zaczynałam pracę 20 lat temu, moi wychowankowie mieli zupełnie inne zainteresowania i umiejętności niż uczniowie dziś. Chętnie przebywali na świeżym powietrzu, uprawiali sport, wymyślali różne ciekawe zabawy i gry, czytali książki, mieli swoje pasje. Myślę, że to dlatego, że nie było komputerów, gier telewizyjnych i innych „cudów” techniki i cywilizacji. Nie przesiadywali godzinami przed komputerem czy telewizorem i byli mniej nerwowi i agresywni. Młody człowiek szuka wzorców do naśladowania. Jeśli je znajduje w bohaterach brutalnych i krwawych filmów i gier, to z pewnością wpływa to negatywnie na rozwój jego osobowości. Poza tym wydaje mi się, że dawniej rodzice nie byli tak nadopiekuńczy jak dziś, dzięki czemu dzieci uczyły się samodzielności, odpowiedzialności za siebie i innych oraz były bardziej wrażliwe na ludzką krzywdę.

12. Co chciałaby Pani zrobić w naszej szkole, gdyby miała Pani nieograniczone możliwości finansowe i nie tylko?

- Wkraczamy w sferę moich marzeń, a w nich jest tyle wspaniałych pomysłów.... Przede wszystkim poprawiłabym bazę szkoły: generalny remont klas, wymiana mebli, nowe środki dydaktyczne, piękny, nowoczesny stadion, plac zabaw itp.

Poza tym chciałabym, by wszyscy uczniowie mogli jeździć na wycieczki krajoznawcze, stworzyć im także idealne warunki do rozwijania zdolności i zainteresowań oraz korzystania z dóbr kultury. Na pewno nie zapomnielibym o nauczycielach i pracownikach niepedagogicznych. Otrzymałoby znaczne podwyżki wynagrodzenia.

Dobrze jest mieć marzenia, bo wtedy rodzą się cele do realizacji, jednak trzeba też twardo, obiema nogami stać na ziemi i planować rozwój szkoły zgodnie z możliwościami. Uważam, że organ prowadzący, czyli Gmina Biała Podlaska dba o naszą szkołę.

Co roku otrzymujemy swój budżet, pozwalający na dobre i sprawne funkcjonowanie szkoły i poprawę jej stanu technicznego i warunków lokalowych. Dzięki temu doskonalimy również jakość pracy szkoły w zakresie kształcenia i wychowania.

13. Co uważa Pani za największy sukces zawodowy?

- Największym sukcesem zawodowym w mojej dwudziestoletniej pracy zawodowej, jest to, że przez połowę tego okresu miałam zaszczyt pełnić funkcję dyrektora w naszej szkole.

14. Jaka jest Pani dewiza życiowa?

- W życiu kieruję się wieloma mądrościami, bo naprawdę pomagają, ale najważniejsze są dla mnie dwie:

„Nie chodzi o to, aby dojść, ale o to by się nie zatrzymać!”

„Za 20 lat będziesz bardziej żałował tego, czego nie zrobiłeś, więc odwiąż liny, opuść bezpieczną przystań! Złap w żagle pomysły wiatr! Podróżuj, śnij i odkrywaj!”

Wywiad przeprowadziły: Ola Steciuk i Natalia Piotrowicz

Wspomnień czar...w klasie V

Zacne chłopaki, mili koledzy. W dniu Waszego Święta, najlepsze życzenia składają dziewczęta.... Takimi życzeniami dziewczęta z klasy V przywitały kolegów z klasy w dniu ich święta. Wszystkie dziewczyny wraz z wychowawczynią postanowiły w tym roku hucznie uczcić Dzień Chłopaka. Z tego powodu zorganizowały słodki poczęstunek, przygotowały wiele rozmaitych zabaw i konkurencji, w których chłopcy musieli się wykazać i udowodnić dziewczętom, w jakiej dziedzinie są najlepsi. I tak **Najszybszym Chłopakiem** w klasie V okazał się Michał Skrzypczak, który zwyciężył w dmuchaniu balonów na czas. Michał bezapelacyjnie zwyciężył w drugiej kategorii **Najczulszy Chłopak** i okazał się także **Mistrzem Fryzjerstwa**. Niecodzienną fryzurę stworzył swojej asystentce Martynie Krasuckiej.

Chłopcy tworzą niepowtarzalne fryzury swoim koleżankom

Mistrz Fryzjerstwa i zwycięzca fryzura

Konkurencja na Najodważniejszego Chłopaka

Najmądrzej odpowiadał na trudne i podchwytliwe zagadki Mateusz Gryta. On również otrzymał tytuł **Najodważniejszego Chłopaka** w klasie. Odważnie zaprosił do sali do wspólnej zabawy uczennicę klasy VI – Magdę Sobczuk, powiedział miły komplement pani Agnieszce Grochowskiej i kulturalnie zaprosił do tańca koleżankę z klasy - Kasię Sęczyk.

By dziewczęta za bardzo się nie nudziły, chłopcy próbowali różnymi sposobami je rozśmieszyć. **Najbardziej rozśmieszył** komisję niepowtarzalną i jedyną w swoim rodzaju miną Mateusz Ceniuk, który także otrzymał tytuł **Europejskiego Omnibusa**. Śpiewająco odpowiadał na zagadki europejskie. **Najdociekliwszym** chłopakiem w klasie V okazał się Piotr Sawczuk, który jako jedyny potrafił rozwiązać zagadkę matematyczną. Bezbłędnie odgadł także wszystkie tytuły najbardziej znanych bajek dla dzieci i został okrzyknięty **Pasjonatem Literackim**. A **Klasowym Omnibusem** został Arek Głowacki. Zwyciężył on także w kategorii **Najwytrwalszy Chłopak**, pokonując wspaniałych, klasowych sportowców: Maćka Przybyłowskiego i Kamila Treskę. Rywalizacja była zacięta. Tytuł **Klasowego Projektanta** otrzymał Paweł Bağaj, który z wielką wyobraźnią ubrał balon. On również zwyciężył w kategorii **Najsilniejszy Chłopak**. Potrafił utrzymać przez kilka minut koleżankę z klasy, jednocześnie utrzymując kilka dodatkowych niezbędnych rzeczy do wspólnego pikniku typu – talerzyk, kubeczek, serwetka Tytuł **Najsprytniejszego** powędrował do Kamila Treska. Zwyciężył on w rzucaniu woreczkami do kosza. A **Najmilszym Chłopakiem** w klasie V został Paweł Stańczuk. Po wszystkich konkurencjach odbyła się familiada. Kapitanami drużyn byli Paweł Bağaj i Michał Skrzypczak. Było bardzo zażarte współzawodnictwo. Jednak lepszą drużyną okazała się ekipa Michała. Po wszystkich konkurencjach i zabawach przyszedł czas na wręczenie prezentu wszystkim chłopakom. Dostali wymarzoną piłkę nożną, z którą już się bardzo „zaprzyjaźnili”. Potem każdy uzupełnił witaminki jabłuszkami i na sam koniec wspólnej zabawy odśpiewaliśmy naszym chłopakom tradycyjne „Sto Lat”. Tym miłym akcentem zakończono świętowanie Dnia Chłopaka. A teraz czekamy niecierpliwie na nasze

Klasowy Projektant ze swoim dziełem

święta ...

Sto lat, sto lat.... niech żyją, żyją nam!!!

Najsprytniejszy Chłopak w klasie

Red. uczennice z klasy V z wychowawczynią p. Iwoną Chaniewicz

V Edycja Konkursu Przyrodniczo-Ekologicznego

Po raz kolejny w nasza szkoła uczestniczy w Konkursie Przyrodniczo-Ekologicznym organizowanym przez Nadleśnictwo Międzyrzec i Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Międzyrzeczu Podlaskim.

Konkurs Przyrodniczo-Ekologiczny służy: szerzeniu edukacji ekologicznej wśród dzieci i młodzieży tak, aby poprzez ukazanie piękna przyrody zachęcić do działań w kierunku jej poznania i ochrony.

Do udziału w konkursie zaproszeni zostali uczniowie gimnazjów i szkół podstawowych z terenu: miasta Międzyrzec, gminy Biała Podlaska, gminy Drelów, gminy Komarówka Podlaska, gminy Międzyrzec Podlaski i gminy Rossosz.

Konkurs odbywa się w trzech kategoriach wiekowych:

I kategoria- klasy I-III szkoły podstawowej,

II kategoria- klasy IV-VI szkoły podstawowej;

III kategoria- gimnazja.

Konkurs składa się z dwóch etapów: szkolnego i centralnego. W naszej szkole w dniach 16-19 października 2009r. odbył się etap szkolny. Konkurs w kategorii I przeprowadziła pani Justyna Firsiuk, kategorii II pani Iwona Gałamaga.

Konkurs w kategorii I składał się z testu 22 pytań, uczestniczyło w nim 54 uczniów. Po kilku dogrywkach wyłoniono zwycięzców. Zostali nimi

następujący uczniowie: Mikołaj Kuszneruk kl. III, Dominika Sobczuk kl. III, Jakub Janowski kl. III.

Konkurs kategorii II składał się z testu 30 pytań. Uczestniczyło w nim 69 uczniów. Zwycięzcami zostali następujący uczniowie: Michał Skrzypczak kl. V, Piotr Sawczuk kl. V, Natalia Piotrowicz kl. VI.

Laureatom etapu szkolnego gratulujemy, wykazali się bowiem dużą wiedzą przyrodniczo-ekologiczną. Oni będą reprezentowali naszą szkołę na etapie centralnym w Międzyrzeczu Podlaskim.

Życzymy powodzenia na etapie centralnym!

Redagowała Justyna Firsiuk

Ognisko klasy VI

5 października odbyło się ognisko w Woroncu. Miejscowi uczniowie przyszli wcześniej, aby przygotować ognisko. Około godziny 9.00 dojechali pozostali uczniowie wraz z wychowawcą- panią Iwoną Gałamaga. Zanim przyszli pod Klub Kultury postanowili najpierw obejrzeć kaplicę, która znajduje się w Woroncu.

Gdy wrócili, postanowiliśmy wspólnymi siłami rozpaścić ognisko. Trudno było, gdyż cały czas wiał silny wiatr. Po wielu próbach udało się, były pyszne kielbaski, pieczone ziemniaki oraz chleb.

Później były zabawy z piłką. W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się między blokami aby rozegrać mecz w piłce siatkowej. Po meczu uczniowie z Woronca rozeszli się do domów, a pozostali uczniowie poszli pieszo do szkoły.

Jak miło ogrzać się przy ognisku...

Mimo brzydkiej pogody było bardzo fajnie.

Redagowała: Magda Sobczuk

Uwaga konkurs!!!

SKO ogłasza konkurs na **ZŁOTNIKA LISTOPADA**.

1. Uczeń, który zgromadzi największą kwotę pieniędzy na SKO w listopadzie (dokona najmniej trzech wpłat) otrzyma nagrodę oraz tytuł **ZŁOTNIKA LISTOPADA**
2. W konkursie mogą wziąć udział wszyscy chętni uczniowie Szkoły Podstawowej w Sworach.
3. Pieniądze ulokowane na książeczce SKO nie powinny być wypłacane przed 15.04.2010.

Serdecznie zapraszam – opiekun SKO Renata Tarasiuk

SPOTKANIE Z POLICJANTEM

Dnia 15.10.09 roku z inicjatywy opiekuna Klubu Wieściorka p. Justyny Firsiuk odbyło się spotkanie z policjantem w klasach od 0-VI.

Pogadankę poprowadził sierżant Szymon Markowski z Miejskiej Komendy Policji w Białej Podlaskiej. W młodszych klasach policjant poprowadził lekcje o bezpieczeństwie na drodze. Zapoznawał dzieci ze znakami drogowymi (zakazu, nakazu, ostrzegawczymi i informacyjnymi).

Także w klasach IV-VI spotkanie z policjantem było ciekawe i interesujące. Na początku policjant pytał wszystkich czy

Za przeprowadzoną pogadankę dziękowali:
Martyna i Remek z klasy III

mają kartę rowerową. To było bardzo interesujące, gdyż okazało

się, że jeszcze nikt takiej karty nie ma. Potem sierżant zapoznawał nas z budową pistoletu, przypominaliśmy sobie jakie znamy znaki drogowe. Pod koniec spotkania, na prośbę wszystkich uczniów, policjant zamykał nas w kajdanki. Po zakończeniu spotkań we wszystkich klasach, w imieniu całej szkoły klasa III wręczyła policjantowi bukiet róż i laurkę. Tak się zakończył dzień z policjantem.

Redagowały: Magda Chwedczuk, Iza Narkiewicz, Natalia Piotrowicz

Podsumowaniu konkursu „Mamo, tato nie pal”.

Dnia 29 października 2009 r. byłam z siostrą Karoliną w Liceum Ogólnokształcącym w Terespolu na podsumowaniu konkursu „Mamo, Tato nie pal”, który w naszej szkole prowadziła pani Justyna Firsiuk.

Pojechaliśmy tam z tatą. Cała impreza zaczęła się o godz. 11:00. Było to rozstrzygnięcie kilku konkursów, które były przeprowadzane przez Starostwo Powiatowe w Białej Podlaskiej. Chwilę tę upamiętniły atrakcyjne pokazy taneczne zespołu

Pamiątkowe zdjęcie ze Starostą Białskim Tadeuszem Łazowskim

„Flesh”. Nie ukrywam, iż wzbudziły zachwyty w niejednym uczestniku imprezy.

Nagrody były bardzo interesujące m.in. maskotki, tostery, gry planszowe, blend er itd. Każdy z uczestników otrzymał dyplom.

Ja zajęłam V miejsce, natomiast moja siostra Karolina IV, za co dostałyśmy blend er.

Na koniec był smaczny poczęstunek.

Miło wspominamy ten dzień.

Taki sam dyplom otrzymałam również i ja.

Natalia Gałamaga kl. IV

EURO-KĄCIK

Rozstrzygnięcie konkursu
"Zaprojektuj strój
dla polskiego Syriusza"

Parę słów od Syriusza...

Dzień dobry! Nazywam się **Syriusz** i jestem maskotką Unii Europejskiej. Imię swoje zawdzięczam nazwie najjaśniejszej gwiazdy na niebie, znajdującej się w gwiazdozbiorze Psa Wielkiego. Jestem niebieską, uśmiechniętą stonogą. W każdym kraju występuję ubrany w charakterystyczne dla niego elementy narodowe. Zmieniam swój strój i atrybuty w zależności od kraju, z którego pochodzę. W ten sposób każdy z krajów Unii Europejskiej może stworzyć swoją własną, narodową wersję mnie, czyli Syriusza. Przykładowo, w Hiszpanii występuję w stroju torreadora, we Francji noszę beret, a w Wielkiej Brytanii melnik.

A w Polsce.... sami zobaczcie i oceńcie. Tak mnie widzą uczniowie Szkoły Podstawowej w Sworach. Czyż nie jestem wspaniały?

16.10.2009 r. nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu "Zaprojektuj strój dla polskiego Syriusza", organizowanego przez opiekuna Szkolnego Klubu Europejskiego: „Mały Europejczyk”, p. Iwonę Chaniewicz. Konkurs, którego celem było zaprojektowanie polskiej wersji maskotki Unii Europejskiej - Syriusza był skierowany do dzieci z klas IV-VI. Na konkurs wpłynęło 15 prac. Spośród ciekawych prac jury (w składzie: p. Bernadeta Małachwiejczuk i p. Ewa Król) wybrało pięć najbardziej oryginalnych prac. I miejsce uzyskała **Natalia Piotrowicz** z kl. VI, II miejsce zajęła **Paulina Karwowska** z kl. VI a III miejsce zajęła **Ola Steciuk** z kl. VI,

Natalia Piotrowicz

uczennice klasy VI.

Dodatkowo jury wyróżniło prace uczennic V klasy: **Izy Narkiewicz** i **Oli Potockiej**.

Autorzy najciekawszych prac zostaną nagrodzeni cennymi nagrodami rzeczowymi.

Red. p. Iwona Chaniewicz

Ola Potocka

ŚLUBOWANIA NADSZEDŁ CZAS

Poświęcenie podręczników

dziennika. W tak ważnym dla pierwszoklasistów dniu do szkoły licznie przybyli rodzice, aby być świadkami niezwykle wyjątkowego wydarzenia w życiu swoich dzieci. Uroczystość miała miejsce na sali gimnastycznej szkoły, a przyświecało jej hasło:

„WYROSNA Z NICH TACY, KTÓRZY DO GWIAZD WZLECIEĆ ZAPRAGNĄ I NIE ZAWRÓCĄ W PÓŁ DROGI”. Uczniowie klasy I zaprezentowali przed zgromadzoną publicznością piękny program artystyczny, na który składały się inscenizacja i piosenki. Ksiądz proboszcz **Stanisław Chodźko** poświęcił dzieciom podręczniki i przybory szkolne, aby umiejętnie z nich korzystali. Następnie, uczniowie klasy pierwszej, w obecności dyrektora szkoły – **Violetty Więckowskiej** oraz wychowawczynie klasy – **Joanny Grochowskiej**, księdza proboszcza, nauczycieli, rodziców

Tradycją szkoły jest uroczyste Pasowanie na Ucznia, które w tym roku szkolnym odbyło się 28 paź-

oraz uczniów szkoły - złożyli uroczyste ślubowanie. Następnie dyrektorka szkoły pasowała Pierwszoklasistów na uczniów, przez dotknięcie ramienia każdego z dzieci, dużym, ozdobnym ołówkiem. Po ślubowaniu, uczniowie klasy I otrzymali pamiątkowe dyplomy, upominki, ufundowane przez rodziców, panią dyrektorkę, dyrektora gimnazjum, który nie mógł być obecny na uroczystości oraz przez starszych kolegów. Po zakończeniu części oficjalnej uczniowie udali się na

W akademii brali udział także uczniowie klasy IV i II oraz Przewodniczący SU

poczęstunek, przygotowany przez rodziców. Ten dzień pozostanie na długo w pamięci

Pasowanie na ucznia

uczniów, ponieważ stali się oni prawdziwymi uczniami Szkoły Podstawowej im. 1000-lecia Państwa Polskiego w Sworach.

**Kochani pierwszoklasiści!!!
Życzymy Wam powodzenia !!!!**

*Red. p. J.
Grochowska*

Pamiątkowe zdjęcie z panią dyrektorką, księdzem proboszczem i wychowawczynią

Pamięci Papieża Polaka

hasłem, a chętni uczniowie klas starszych napisali prace na temat: „Rodzinne wspo-

Pod hasłem „Jan Paweł II- Papież wolności” obchodziliśmy 11 października IX Dzień Papieski. W celu upamiętnienia postaci Jana Pawła II w naszej szkole została wykonana gazetka ścienna pod tym samym

mnienia o Janie Pawle II”.

W niedzielny wieczór wszyscy, którzy chcieli wspólnie modlić się o rychłą beatyfikację Wielkiego Polaka zgromadzili się w miejscowym kościele.

Tam pod kierunkiem pani katechetki M. Skrzypczak młodzież z KSM, harcerze i dzieci ze Szkolnego Koła Caritas poprowadzili czuwanie modlitewne przed Najświętszym Sakramentem. Starsi czytali piękne rozważania, a młodszy śpiewali pieśni. Całość prze-

platana była fragmentami wypowiedzi Ojca Świętego o wolności.

Cieszymy się, że tak licznie przybyli do świątyni mieszkańcy naszej parafii, wśród nich nie zabrakło dzieci, które kochają Papieża Polaka i chcą o nim pamiętać. Oby ta pamięć była pogłębiana poprzez czytanie ksiązek o papieżu.

Red. p. Małgorzata Skrzypczak

„Rodzinne wspomnienia o Janie Pawle II”

U mnie w domu o Janie Pawle II, czyli Karolu Wojtyłe wspomina się często. Na przykład Jego siedem rad. Wspominamy różne Jego pielgrzymki, między innymi te do Polski, ale też do innych krajów świata. Gdy Jan Paweł II odwiedzał w 1999 roku Siedlce wtedy mój tato, babcia, ciocia i wujek też tam byli. Ja miałam wtedy dopiero dwa latka i z mamą oglądałam transmisję w telewizji. Żałuję, że nigdy nie spotkałam Papieża, ale widziałam go często w telewizji. Czasami w niedzielę oglądałam Anioł Pański, by ujrzeć Papieża. Oglądaliśmy filmy o jego życiu, reportaże z podróży. Czytam książki na jego temat, wzmianki w gazetach. Mam zgromadzonych wiele informacji o nim. Modlimy się za niego, aby został beatyfikowany.

Paulina Karwowska kl.VI

Kiedy Karol Wojtyła został papieżem, mnie nie było jeszcze na świecie, a moi rodzice byli jeszcze dziećmi. Mimo to doskonale pamiętają ten moment. Kiedy to cała Polska cieszyła się z papieża Polaka. Moja rodzina, jak i pewnie cała Polska sercem byli w Watykanie. Jak opowiadają mi ten moment czuję, jakbym też tam była. W roku którym się urodziłam, Karol Wojtyła był już 19 lat papieżem. Wraz z tym, jak rosłam, dowiadywałam się coraz to nowych rzeczy o Janie Pawle II.

Kiedy w 2005r. umierał, bardzo to przeżywałam, chociaż miałam tylko 8 lat.

Dziś wspominam papieża jako wielkiego Polaka. Bardzo żałuję, że nie mogłam zobaczyć go na żywo. Chciałabym, żeby Jan Paweł II został świętym, bo wiem, że na to zasługuje. Dla mnie będzie w moim sercu jako wielki człowiek.

Ola Steciuk kl. VI

Karol Wojtyła człowiek prosty, niezwykle zdolny, pokorny, zostaje 16 października Papieżem. Papieżem Polakiem. Jak wielka radość panowała wówczas wśród Polaków. Mamy swojego Papieża- radował się tłum tego dnia. Ze szczęścia płynęły łzy z niejednych oczu, a z ust dziękczynienie do Boga za tak wielki d a r .

10 czerwca 1999 roku- pielgrzymka Papieża do Siedlec. Jak dziś pamiętam ten dzień jak Papież powitał nas w Siedlcach.

Serce biło tak mocno, a oczy zalane łzami ze szczęścia, że tak wielki człowiek zagościł na naszej ziemi. Nie zapomnę nigdy tego serdecznego, ciepłego, pełnego życzliwości powitania nas ludzi, którzy z wielką wiarą i nadzieją wsłuchani byliśmy w słowa Papieża. Jak ciężko było się rozstawać z naszym Ojcem, ale była w nas wiara, nadzieja i miłość.

Był cudownym człowiekiem. Ukochał wszystkich ludzi takimi jakimi byli, bez względu na pochodzenie, wykształcenie, wiek czy płeć. Papież ten z niezwykłą miłością ukochał młodzież z każdego krańca świata, ale najbardziej polską. Potrafił z nią rozmawiać długimi godzinami, nie krytykując ich ale pokazując im prostą, a jak ważną drogę do Boga. Jan Paweł II był wielkim miłośnikiem piłki nożnej, a w wolnych chwilach lubił wspinać się po górach.

Podziwiał wtedy dzieło stworzenia Boga. A kiedy przyjeżdżał do Polski nie mógł się oprzeć wadowickim kremówkom. Byłam małym dzieckiem i nie bardzo rozumiałam kim w ogóle jest Papież i dlaczego aż tak wielkie emocje wywoływał w moim domu. Kiedy przemawiał, mama prosiła o ciszę, i ze łzami w oczach skupiona wsłuchiwała się w jego słowa. Nie raz mówiła, że jego głos jest jak lekarstwo na skołataną nerwy. Pamiętam ten dzień jak Jan Paweł II odchodził do Domu Ojca. Był to wieczór pełen modlitwy i wielkiej boleści, że nie będzie Go wśród nas. Teraz kiedy uczestniczę w uroczystościach na jego cześć, zaczynam rozumieć jak wielkim i wyjątkowym człowiekiem był Jan Paweł II- papież Polak. Jego niezwykła prostota, skromność i umiłowanie Boga skupiały tłumy wokół Niego.

Modłę się do Boga Ojca, aby jak najszybciej Jan Paweł II został wzniesiony na ołtarze, choć dla nas Polaków jest już świętym. A Jego odejście do Boga wcale nie jest nam odległe, bo on jest wśród nas i wierzę mocno, że nad nami czuwa.

Izabela Narkiewicz kl.V

*Opracowały: Ewelina Kasjaniuk kl. V
i Paulina Karwowska kl.VI*

Pierwsze w życiu "prawo jazdy"

Wiele dzieci posiada rowery i chętnie z nich korzysta. Aby jednak dziecko mogło bezpiecznie poruszać się po drodze musi nabyć odpowiednią wiedzę i umiejętności, co poświadczane jest wydaniem karty rowerowej. Dzieci starszych klas szkół podstawowych (po osiągnięciu wieku 10 lat) mogą ubiegać się o to pierwsze w życiu

"prawo jazdy". Posiadacz karty rowerowej staje się pełnoprawnym uczestnikiem ruchu drogowego.

Prawo wydania karty rowerowej posiada dyrektor szkoły.

Sprawdzenia kwalifikacji osób ubiegających się o kartę rowerową dokonuje się w szkole. Zajmuje się tym nauczyciel wychowania komunikacyjnego, któremu może towarzyszyć policjant ruchu drogowego. Sprawdzana jest wiedza teoretyczna dotycząca przepisów ruchu drogowego

(uczeń odpowiada na kilka pytań np. dotyczących znaków zakazu lub obowiązkowego wyposażenia roweru, itp.) oraz umiejętności praktyczne (umiejętność jazdy na rowerze). Po zdanym egzaminie kartę rowerową wydaje nieodpłatnie dyrektor szkoły.

Pomocą dla dzieci w zdobywaniu odpowiedniej wiedzy są zajęcia z wychowania komunikacyjnego (przedmioty: technika, wychowanie fizyczne).

Podstawowe wyposażenie roweru.

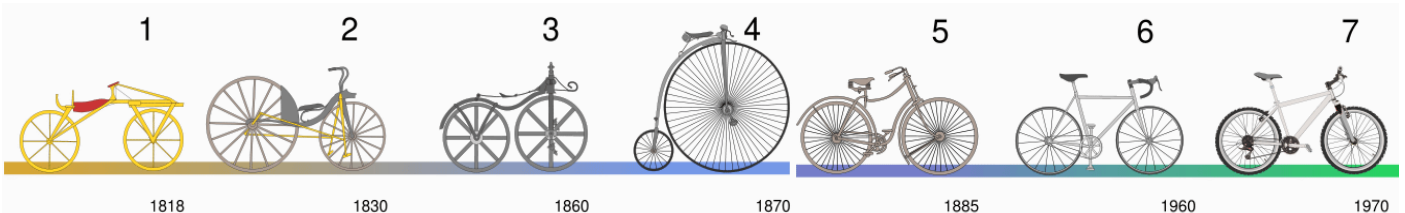
- A** - lampa ze światłem białym lub żółtym selektywnym, skierowana do przodu,
- B** - sygnał dźwiękowy (dzwonek)
- C** - lampa ze światłem czerwonym i czerwone światło odblaskowe, skierowane do tyłu, o kształcie innym niż trójkąt
- D** - przynajmniej jeden, skutecznie działający hamulec.

Zagadka

Kierownica, dzwonek,
koła z oponami.
Jedzie na nim człowiek
I rusza nogami.

.....

Rower - maszyna na dwóch kółkach

Historia

1813-1817 - Karl Freiherr Drais von Sauerbronn zbudował pierwowzór roweru, tzw. maszynę biegową. Pojazd wprawiano w ruch przez odpychanie się nogami od ziemi. Prędkość ok. 13-15 km/h.

ok. 1839 - Kirkpatrick MacMillan zbudował trójkołowiec, a później także jednokołowiec napędzany systemem wahliwych pedałów i popychaczy, połączonych z wykorbioną osią tylnego koła. Był to pierwszy znany pojazd z napędzaniem tylnym kołem.

1845 - Gottlieb Mylius i Philipp M. Fischer (1853-55) - napęd przedniego koła.

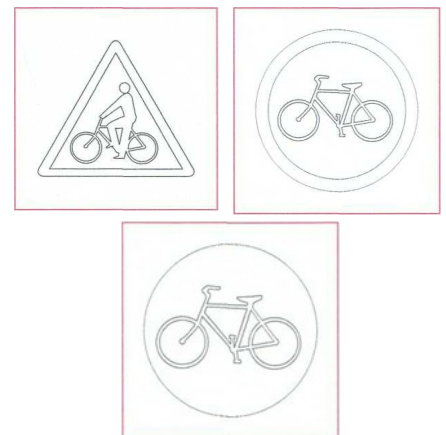
1861 - Pierre Michaux zbudował popularny Velocipede z napędem na przednie koło. 1869 - James Starley i William Hun-

ter patent na koło z drutowymi szprychami, pracującymi na rozciąganie. To umożliwiło wykonywanie kół o bardzo dużej średnicy i powstanie tzw. bicykli.

1884-85 - John Kemp-Starley, opracował pierwowzór roweru współczesnego. Wyposażony w koła równej wielkości, kierownicę połączoną bezpośrednio z widelcem i tylne koło napędzane przekładnią łańcuchową. Pojazd nazywał się **Rover** (Wędrowiec), stąd pochodzenie polskiej nazwy.

1888 - John Boyd-Dunlop, opatentował oponę pneumatyczną, co sprawiło, że jazda na rowerze stała się znacznie wygodniejsza. Od tego czasu kształt roweru zmieniał się jedynie nieznacznie.

Pomaluj odpowiednimi kolorami przedstawione poniżej znaki drogowe i nazwij je

Opracowała: p. Agata Zbaracka

Poznajemy świat wokół nas. Teatr.

Chcesz wiedzieć co to jest afisz? Czym zajmuje się inspicjent w teatrze?

Koniecznie zajrzyj do *Słownika pojęć teatralnych* opracowanego przez klasę IV pod kierunkiem wychowawczyni pani Agaty Zbarackiej. Ten słownik będzie dostępny w szkolnej bibliotece i w pracowni polonistycznej. Znajduje się w nim wiele haseł związanych z tą dziedziną sztuki.

A teraz dla zainteresowanych wykreślanka i krzyżówka teatralna.

1. Odszukaj w poziomych wierszach 8 pojęć związanych z teatrem.

(opracowała: Emilia Sobczuk kl. IV)

A	K	T	O	R	L	A	N	D	I	H	E
K	T	E	A	T	R	O	M	C	A	H	Y
O	M	A	R	E	K	W	I	Z	Y	T	M
R	E	A	F	I	S	Z	R	A	Y	W	K
M	E	K	K	U	R	T	Y	N	A	Y	P
R	P	R	Z	E	D	S	T	A	W	I	A
A	M	W	W	Y	S	T	Ę	P	M	S	K
W	Y	M	A	S	K	A	A	Y	S	K	A

2. Rozwiąż krzyżówkę, odczytaj hasło.

(opracował: Mateusz Karwowski kl. IV)

- Jedno z Twoich rodziców.
- Zasłona w teatrze.
- Budują ją bobry.
- Zdjęcie dużego formatu.
- Na dwóch kołach, jeździsz nim na wycieczki.

				1.					
2.									
3.									
5.									

Opracowała: p. A. Zbaracka

**SŁOWNIK
POJĘĆ
TEATRALNYCH**

OPRACOWANY PRZEZ UCZNIÓW
KLASY IV
POD KIERUNKIEM PANI
AGATY ZBARACKIEJ

Teatr grecki

Wywodzi się z tradycji obrzędów religijnych, zwłaszcza związanych z obchodami ku czci Dionizosa. Widowiska te musiały być łatwo dostępne dla ludności, pierwsze sztuki wystawiano więc na wytyczonym u stóp wzgórza placu zwanym orchestra a na jego środku ustawiano ołtarz (thymele). Początkowo orchestra miała kształt zbliżony do prostokąta, koła albo elipsy, ostatecznie przyjął się kształt koła. Na placu (orchestrze) występował chór i odbywały się popisy taneczne, widzowie zasiadali na zboczach góry, początkowo bezpośrednio na ziemi, później na drewnianych ławkach. Tak powstała widownia w kształcie dużego (większego od półkola) wycinka koła, czyli theatron.

Pożegnanie Olimpu

Uczniowie klasy piątej na języku polskim i historii poznawali mity greckie, czyli opowieści dotyczące bardzo odległej przeszłości tego państwa.

Poznali, gdzie znajduje się ono, jakie miasto jest jego stolicą oraz poznali jego antyczną genezę.

Każdy uczeń wie, kim był Zeus, Posejdon, Hades. Zainteresowaniem obdarzyli herosa Heraklesa, który odznaczał się niezwykłą siłą.

Opowiadali dzieje starożytnych bohaterów pisząc opowiadania o wybranych postaciach.

Na zakończenie przygody z mitami uczniowie zaproponowali, iż pokażą jak łatwo zostać olimpijskim bogiem.

Niektórzy wykazali się ogromną inwencją twórczą. Oto efekty...

Red. p. A. Zbaracka

Nasi olimpijscy bogowie:

- Zeus – Paweł Bałaj
- Atena- Weronika Grochowska
- Hefajstos – Michał Skrzypczak
- Hestia – Aleksandra Jaskólska
- Atena – Sandra Chalimoniuk

UŚMIECHNIJ SIĘ

Czuję się taki przybity. **Gwóźdź**
Jestem strasznie zdołowany. **Rów**
Mariański

Taka jestem zmachana. **Łopata**
Czuję się taka rozbita. **Jajecznicza**
Jestem splukana. **Kostka WC**

Jestem wyczerpana. **Bateria**
Mam poczucie czasu. **Zegar**
Szukam babci. **Wilk**
Wkręcili mnie. **Wiertarka**
Jestem rozbity. **Namiot**
Jestem zbyt tłusty. **Olej**

J.G.

ANKIETA

1. Zaproszono Cię na imieniny. Będzie tam wiele osób, których nie znasz. Twoja reakcja:

- a) Cieszysz się, że poznasz nowych ludzi. Z pewnością przyjdiesz im do gustu.
- b) Wolałbyś imprezę w gronie znajomych. Trzeba się jednak przełamać.
- c) Nie lubisz takich spotkań. Zazwyczaj wypadasz na nich kiepsko i w efekcie wracasz do domu niezadowolony.

2. Ktoś otwarcie Cię krytykuje

- a) "Bezczelny typ" - myślisz i zgodnie z zasadą najlepszej obrony, atakujesz.
- b) Jeśli jesteś pewien swoich przekonań, spokojnie i rzeczowo uzasadniasz swe poglądy.
- c) Zamykasz się urażony. Zwykle dajesz za wygraną.

3. Na wesele kuzyna ubrałeś się bardzo elegancko:

- a) Cieszysz się, że nareszcie tak wiele osób zobaczy Cię tak ładnie ubraną.
- b) Nie przepadasz za zbyt eleganckimi strojami, ale czasem trzeba w nich występować.
- c) Masz wrażenie, że wszyscy Cię obserwują. Czujesz się skępowana, bo strój ten do Ciebie nie pasuje.

4. Podczas szkolnej zabawy:

- a) Za wszelką cenę starasz się być w centrum uwagi.
- b) W gronie kilku lepszych kolegów bawisz się w miarę możliwości.

- c) Większość czasu spędzasz podpierając ścianę, nie potrafisz się rozluźnić.

5. Nauczyciel informuje o konkursie z dziedziny, którą się interesujesz:

- a) Zgłaszasz się czym prędzej. Nareszcie będziesz mógł zabłysnąć.
- b) Będziesz musiał się trochę pouczyć, ale warto spróbować.
- c) "Co z tego, że wystartuję - myślisz - kiedy i tak znajdzie się wielu lepszych".

6. Twój wzrok pada na wystrzałowo ubranych rówieśników:

- a) Myślisz, że ich ubrania są niezłe, choć na Tobie z pewnością prezentowałyby się lepiej.
- b) Jesteś pod wrażeniem, ale stwierdzasz, że ten strój by do Ciebie nie pasował.
- c) Podoba Ci się, ale sam byś się tak nie ubrał. Nie lubisz zwracać na siebie uwagi.

7. Stojąc przed lustrem

- a) Z przyjemnością przyglądasz się swej sylwetce i myślisz, co zrobić by było jeszcze lepiej.
- b) Nie jest idealnie, ale widzisz pewne atuty.
- c) Stwierdzasz, że natura nie jest sprawiedliwa. Jednym daje wszystko, a innym, jak Tobie, prawie nic.

Jeśli najczęściej wybieraną odpowiedzią było:

A) Jesteś osobą otwartą i pewną siebie, może nawet do przesady. Znasz swoją wartość i plasujesz swą osobę dość wysoko. Lubisz być w centrum uwagi. Problem kompleksów jest Ci zasadniczo obcy. Posiadasz cechy, które pomogą osiągnąć Ci w życiu sukces. Nie zapominaj jednak, że trzeba też umieć widzieć i akceptować tych "gorszych", którzy niejednokrotnie oczekują pomocy i opieki.

B) Należysz do osób, które podchodzą do otaczającej je rzeczywistości w sposób zrównoważony. Nie uważasz się za pępek świata, ale wiesz także, że nie jesteś najgorszy. Kompleksy nie są Ci obce, ale nie przysłaniają obrazu świata. Znasz swoją wartość, świadomie starasz się przełamywać stojące na Twojej drodze trudności. Tak trzymać! Więcej zdecydowania i pewności siebie nie powinno Ci zaszkodzić.

C) Kompleksy są zmorą, która Cię prześladowuje. Nie potrafisz zaakceptować samego siebie. Odsuwasz się powoli od świata, zamykając się w ciasnym kręgu swej rzekomej niedoskonałości. Koniecznie musisz się przełamać i podjąć walkę z samym sobą. W każdym człowieku jest wiele wartościowych cech i te przede wszystkim trzeba eksponować. Z pewnością znajdziesz ludzi, którzy Cię zaakceptują. Trzeba im jednak dać szansę.

Opracowała: *Natalia Melaniuk kl. VI*

Z zeszytów klasy III - Warto przeczytać!

Drogie Koleżanki i Koledzy!

Zachęcam Was do przeczytania wspaniałej lektury pod tytułem „Dzieci z Bullerbyn”. Opowiada ona o przygodach sześciorga dzieci: Lassego, Bossego, Lisy, Ollego, Britty i Anny, które mieszkają obok siebie. Anna i Britta są siostrami, Lasse, Bosse i Lisa to rodzeństwo, tylko Olle długo był jedynakiem, ale i u niego w końcu urodziła się siostra, z której był bardzo zadowolony. Dzieci są przyjaciółmi, chodzą razem do szkoły, która znajduje się w sąsiedniej wiosce. Bawią się razem, pomagają sobie, jak też i innym, opowiadają różne historie. Są wesołymi i dowcipnymi dziećmi, którym przychodzą do głowy zwariowane pomysły. Myślę, że z tej książki można się wiele nauczyć, jak być szczęśliwym i z czego się cieszyć. Nam to wszystko zabiera telewizja i komputer.

Maciej Krasucki

„Dzieci z Bullerbyn” to książka, którą naprawdę warto przeczytać. Opowiada o przygodach dzieci w moim wieku, które mieszkają w niewielkiej miejscowości, w Szwecji. Olle, Lasse, Bosse, Anna, Lisa i Britta przeżywają ciekawe, zabawne a zarazem niebezpieczne przygody, które wywołują uśmiech oraz zachęcają czytelnika do dalszego czytania. Z tej książki najbardziej podobała mi się przygoda o tym jak Lasse wpadł do przerębli, gdy jeździł na łyżwach. Powiedziałbym coś jeszcze na temat tej przygody, ale chcę zachęcić tym inne osoby do przeczytania tej książki. Oglądałem film nakręcony na podstawie tej książki i przyznam się, że film nie był aż tak bardzo ciekawy jak książka. To następny powód, żeby przeczytać tę książkę. Spróbujcie przeczytać, a zobaczycie czy miałem rację, ale wiem, że ta książka się wam spodoba.

Bartłomiej Przybyłowski

Chciałbym zachęcić wszystkie dzieci, aby przeczytały książkę „Dzieci z Bullerbyn”. Książka opowiada o sześciorgu dzieciach mieszkających w małej wiosce: Lasse, Olle, Bosse, Lisa, Anna i Britta. Głównym bohaterem jest siedmioletnia Lisa, która miała dwóch starszych braci Lassego i Bossego. Lasse chciał zostać inżynierem, a Bosse wodzem Indian. Chłopcy często robili żarty z siostry i jej koleżanek. Kiedy zaczęły się wakacje, wszystkie dzieci pomagały rodzicom w gospodarstwie. Ciekawie spędzali wolny czas, dziewczynki urządziły pokoić do zabawy, a chłopaki zbudowali wioskę Indian. W tej książce ciągle coś ciekawego się działo, i dlatego najlepiej byłoby ją przeczytać.

Patryk Szupiluk

Opracowały: *Magda Chwedczuk, Martyna Krasucka, Karolina Waszczuk,*

Warto przeczytać książkę „Dzieci z Bullerbyn”

Na początku chciałabym powiedzieć tak, warto przeczytać książkę „Dzieci z Bullerbyn”. Książka ta jest przygodowa i bardzo fajna. Bohaterami tej książki są dzieci w naszym wieku: Britta, Lisa, Anna, Olle, Lasse i Bosse. Opisuje ona również przygody tych dzieci i dlatego chętnie się ją czyta. Akcja toczy się szybko, więc książka nie jest nudna. Jest w niej dużo humoru, dlatego że przygody są opisane bardzo śmieszne. Zachowania dzieci są pełne niespodzianek. Wspominani bohaterowie to pomocne i mądre dzieci, z których można brać przykład. A więc warto przeczytać książkę „Dzieci z Bullerbyn”.

Magda Grochowska

Dzieci z Bullerbyn!

Powieść ta jest pisana bardzo realistycznie o zwykłych dzieciach i ich codziennym życiu. Jest pełna ciekawych, zabawnych historii, przy której można się pośmiać. Opowiada o szóstce dzieci mieszkających w małej szwedzkiej wiosce Bullerbyn. Narratorką jest 6-letnia Lisa, która w prosty sposób opowiada o łowieniu raków i chodzeniu do szkoły, pieleniu rzepy. Wszystko staje się okazją do zabawy i umocnienia przyjaźni. Dobrze się czyta o codziennym życiu dzieci mieszkających w innym kraju. Książka kultowa, niezastąpiona, idealna dla każdego. Pochłonęła mnie całkowicie. Niosąca dobrą i przystępną treść. Gorąco polecam, niezależnie od wieku.

Mateusz Werbiński

„Dzieci z Bullerbyn”

„Dzieci z Bullerbyn” to bardzo ciekawa książka. Ta książka opowiada o szóstce dzieci: Lasse, Bosse, Olle, Lissa, Anna i Britta. Dzieci te są z sobą bardzo zżyte, choć są w różnym wieku. Najbardziej podobało mi się, jak Lasse polował na dzikie bawoły. Podobało mi się też, jak dzieci wracały ze szkoły w wielką śnieżycę i zatrzymały się u szewca. Najśmieszniejszy był Lasse i jego pomysły, np. jak pociągał sznurkiem krzesła. Ta książka jest pełna przygód. Chciałbym mieć takich przyjaciół, jak dzieci z Bullerbyn.

Robert Sęczyk

„Dzieci z Bullerbyn”

Książka, którą przeczytałam, bardzo mnie wciągnęła do czytania. Bohaterka o imieniu Lisa szczegółowo opisuje historię swojej wsi i mieszkańców Bullerbyn. Dziewczynka nie jest jedyńcą, ma dwóch braci o imionach Lasse i Bosse. Ich historie są dość zabawne i śmieszne. Przy czytaniu tej książki można nieźle się uśmieć.

Zachęcam bardzo do przeczytania tej interesującej i niezwykłej opowieści. Każdy kto weźmie w ręce tę książkę, przeczyta ją zapewne do końca.

Andżelika Grochowska

Ciekawostki

PIN – polski zespół muzyczny z Chorzowa założony w 2003 roku przez wokalistę **Andrzeja Lamperta** (dwukrotnego laureata *Szansy na sukces*, absolwenta Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej w Katowicach), gitarzystę **Sebastiana Kowola** i klawiszowca, **Aleksandra Woźniaka** (kompozytora, producenta muzycznego, tekściarza). W zespole grają również basista **Erwin Rudy**, perkusista **Wojtek Fedkowicz** i **Adam Jendrzyk**. Muzycy określają swoją muzykę jako "soft rock".

Andrzej Lampert (śpiew)

Sebastian Kowol (gitara)

Alek Woźniak (instrumenty klawiszowe)

Erwin Rudy (gitara basowa)

Adam "Leon" Jendrzyk (perkusja)

Wojtek Fedkowicz (perkusja)

Konstelacje – kolejny singiel zespołu PIN. Piosenka bierze udział w konkursie Premier na KFPP w Opolu w roku 2009.

1) Mów do mnie słodko, mów co usłyszeć chcę.
Mów jakby jutro cały świat, nagle miał zawalić się.
Mów, że beze mnie nie możesz dłużej żyć.
Mów, że bez Ciebie na tym świecie ja nie znaczę przecież nic.

Ref:

Poprzez konstelacje gwiazd,
Poprzez jasną zieleń traw,
Poprzez noc i poprzez dzień,
Możesz poprowadzić mnie.

Poprzez konstelacje gwiazd,
Poprzez światła wielkich miast,
Poprzez życie, jeśli chcesz,
Możesz poprowadzić mnie.

2) Powiedz mi wszystko co o mnie mówi tłum, ale nie mów mi tylko, że nie wierzysz w żadne z moich słów...niee

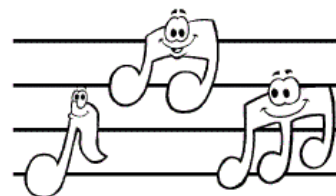
Ref:

Poprzez konstelacje gwiazd...

La la la
oh la la la...

Ref:

Poprzez konstelacje gwiazd...

Karolina Gałamaga ☺

Pytania nad którymi warto się zastanowić...

Jeśli przekopimy się przez całą kulę ziemską to na drugą stronę wyjdziemy głową czy nogami do góry?

W telewizji mówili, że jest 0 stopni Celsjusza a jutro będzie 2x zimniej, ile będzie jutro stopni? Jak tabliczka „Nie deptać trawy” znalazła się na trawniku?

Czemu nigdy nie widzimy małych gołębi? Czy można jednocześnie oddychać ustami i nosem? Jakiego koloru jest lustro? Dlaczego sok z cytryny robiony jest ze sztucznych aromatów, a szampony z prawdziwych cytryn?

Czy byśmy działali bez retorycznych pytań? Czy w każdym pokoju panuje temperatura pokojowa? Gdyby w słowniku były błędy ortograficzne, to skąd byś o nich wiedział?

Gdybyś się urodził dokładnie o północy między 31 grudnia, a 1 stycznia, to faktycznie w którym roku byś się urodził? Co by się stało gdyby wszyscy uruchomili spłuczkę w toalecie w tym samym momencie?

Dlaczego okrągła pizza jest w kwadratowych pudełkach??

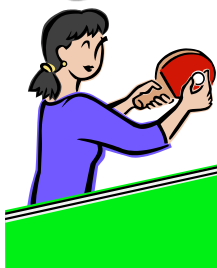
Co tak naprawdę znaczy OK.? Czy ryby są spragnione?

Jaki kształt miałyby krzesła, gdyby nasze nogi zginały się w drugą stronę? Czy jeśli dwaj bracia bliźniacy wezmą za żony dwie identyczne bliźniaczki to czy urodzą im się identyczne dzieci?

Dlaczego superman nosi majtki na rajtuzach? Jeśli chce się przegrać, a wygra się to czy jest to zwycięstwo czy jednak porażka?

Dlaczego kobiety zawsze otwierają usta gdy malują rzęsy?

Opracowała: Karolina Gałamaga kl. VI

Sport to zdrowie!!!!!!

Tenis Stołowy

22 września 2009 roku w hali sportowej w Sworach rozegrano Indywidualny Turniej Tenisa Stołowego dziewcząt i chłopców w kategorii klas IV i młodsi oraz klas V-VI.

Naszą „tysiąclatkę” reprezentowali najlepsi uczniowie, wyłonieni z rozgrywek klasowych:

Klasa IV

- Weronika Łochina
- Natalia Gałamaga
- Michał Melaniuk

- Kacper Kasjaniuk

Klasa VI

- Gabrysia Głowacka
- Iza Treska
- Błażej Turski
- Kuba Konkol

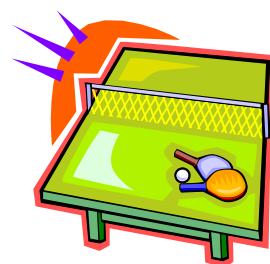
Na zawody przyjechali uczniowie wraz z opiekunami z: Cicibora, Woskrzenic, Sitnika, Hruda, Styrzyńca, Grabanowa, Sławacinka, Dokudowa.

Pojedynki zawodników były zaćięte, każdy chciał wygrać.

Najlepszym zawodnikiem z naszej szkoły okazał się Błażej, który

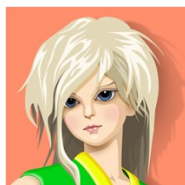
zajął III miejsce w swojej kategorii wiekowej. Nie dało mu to jednak awansu do następnego etapu.

Uczniowie, którzy zajęli I i II miejsce awansowali do etapu międzygminnego, który odbył się w 2 października 2009 roku. Najlepsi przyjechali do nas w dniu 16 października na etap powiatowy.

Redagowała:
p. M. Kiryluk

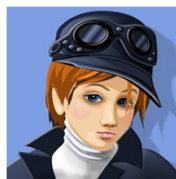
Porady * Porady * Porady * Porady *

Problemy dziewcząt

Co zrobić? Chcę pokazać swoje prawdziwe ja, ale boję się reakcji koleżanek?

Nie bój się! Pokaż swoje prawdziwe ja. Jeżeli Twoje koleżanki tego nie zaakceptują, to znaczy, że nie są Twoimi prawdziwymi koleżankami, tylko takimi, które chcą Cię wykorzystać. Znajdziesz sobie lepsze, takie, które zaakceptują Cię taką, jaka jesteś. Znajdziesz w nich pokrewne dusze i najważniejsze: nie będziesz musiała udawać kogoś, kim jesteś.

Problemy chłopców

Dlaczego nauczycielki wolą dziewczynki?

Nie jest powiedziane, że nauczycielki je bardziej lubią. Oczywiście powodem jest to, że dziewczynki z reguły są grzeczniejsze i bardziej odpowiedzialne. Nie mam pojęcia, dlaczego macie taki problem, jeżeli na co dzień zachowujecie się tak, że nie da się z Wami wytrzymać. Oczywiście, istnieją tacy chłopcy, którzy starają się być grzeczni i odpowiedzialni, z którymi zawsze miło rywalizować o dobre oceny.

Redakcja

JAK POWTARZAĆ?

1. Po przyjeściu do domu i krótkim odpoczynku postaraj się przypomnieć, o czym uczyliście się na lekcji. Dopiero potem zajrzyj do notatek i tematu w podręczniku. Wtedy warto odrobić pisemne zadanie. Odrabianie go zajmie mniej czasu i będzie niezłym sposobem na utwalenie materiału. Pierwsza powtórka jest bardzo ważna, przy niej największą się zapamiętuje.

2. Następnego dnia powtórka polega na sprawdzeniu czytelności notatki, jasności użytych w niej sformułowań. Warto włą-

czyć słownymi powtórzyć zapamiętane informacje.

3. Kolejna powtórka w przeddzień lekcji o przyzwoitej porze i po odpoczynku. Postaraj się znowu przypomnieć, co robiliście na ostatniej lekcji, a następnie czytaj ze zrozumieniem krótkie fragmenty z podręcznika. Po ich przeczytaniu sprawdzaj ile udało Ci się zapamiętać z tekstu.

Zwracaj uwagę na rysunki, wykresy. Przy powtarzaniu pomocne są pytania umieszczane pod koniec rozdziałów.

4. Przed sprawdzianem wystarczy przejrzeć podręcznik, zeszyt, rozwią-

zać kilka testów, a jeszcze lepiej samemu ułożyć pytania i odpowiedzieć na nie.

5. Warto pilnować, aby powtórki odbywały się w tym samym miejscu i o stałej porze. To pomaga w przypomnieniu, odtwarzaniu skojarzeń i toku myśli.

J.G.

ROZRYWKA

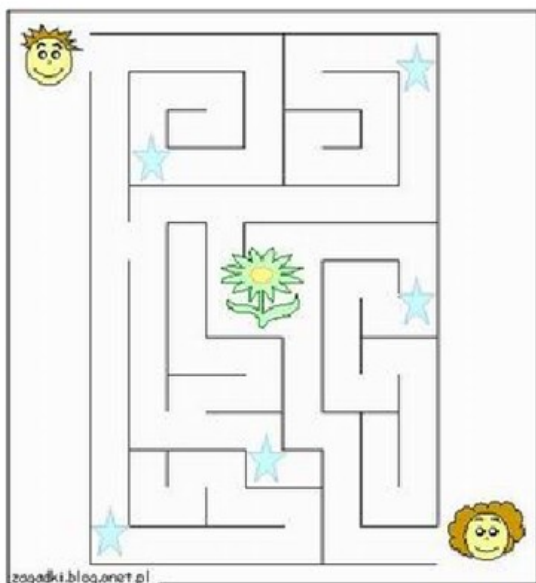
WYKREŚLANKA

Wykreśl podane poniżej wyrazy.

A N I O Ł Y R Ó Ź
K O S Z Y K Z N T
G R O C H Z E A G
O Ł O H T U G P Ó
R A A Ó M P A U R
A L L R R A R J A
L K O G Ó R E K L
Y A S P Z I K E S

Anioły, chór, góra, góral, groch, koszyk, lalka, mróz, napuj, ogórek, róż, zegarek, zupa.

Pomóż Jasiowi dotrzeć do Małgosi.

Znajdź 5 różnic i pokoloruj obrazek.

HUMOR

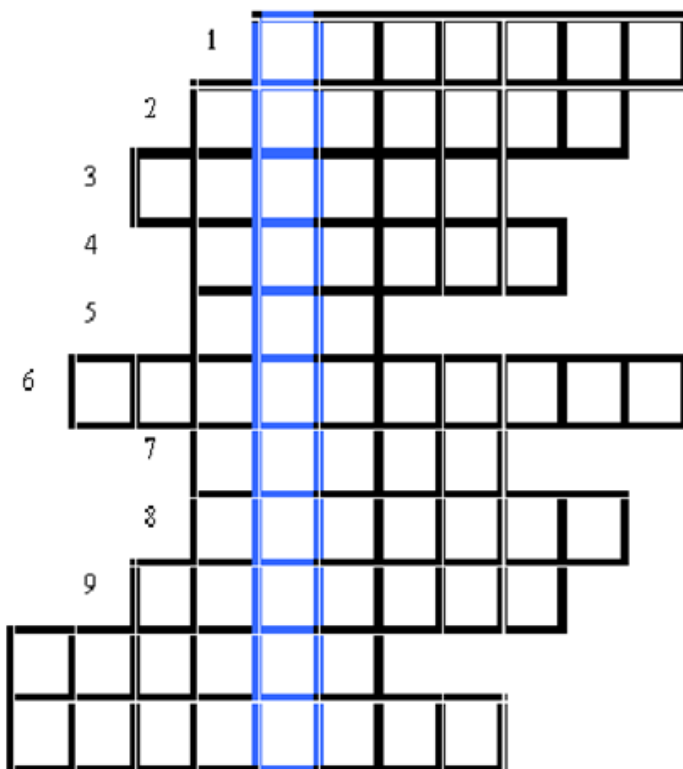
- Pani zadała dzieciom temat wypracowania - "Jak wyobrażam sobie pracę dyrektora?". Wszystkie dzieci piszą tylko Jaś siedzi beczynnie założywszy ręce.
- Czemu Jasiu nie piszesz? - pyta się nauczycielka.
- Czekam na sekretarkę...
- Jasio wraca do domu i mówi do rodziców:
- Mamo, tato! Czekają was nie lada zaszczyt! Na jutro jesteście zaproszeni na zebranie rodzicielskie dla wybranych!
- A kto na nim będzie?
- No... Pan dyrektor, wychowawca naszej klasy i wy dwoje!

Opracowała: Paulina Karwowska

ROZRYWKA

1. Naprzykład komórkowy.
2. Przyrząd geometryczny służy do rysowania kół.
3. Zapisujesz w nim tematy.
4. Następuje po Zimie.
5. Prosty, ostry, zerowy.
6. Uczy w szkole.
7. Stoją w rzejtawki i odbywają się lekcje.
8. Wisi na ścianie w klasie i się na niej pisze.
9. Przywozi dzieci z różnych miejscowości do szkoły.
10. Do piłki nożnej, koszykowej lub ręcznej.
11. Najczęściej pani je robi w młodszych klasach na polskim.

Przełóż **jedną** i tylko jedną zapałkę aby *równanie* stało się prawdziwe.

Przekreślenie znaku równości nie jest poprawnym rozwiązaniem.

Nie wolno dokładać, łamać ani zabierać zapałek.

- Wiesz, czasami bierze mnie ochota na naukę.
- I co wtedy robisz?
- Czekam aż mi przejdzie.

TYSIĄCLATKA

Gazetkę szkolną „Tysiāclatka” redagują: p. Joanna Grochowska, p. Justyna Firsuik, p. Agata Zbaracka oraz koło dziennikarskie; Paulina Karwowska, Natalia Melaniuk, Karolina Waszczuk, Karolina Gałamaga, Aleksandra Steciuk, Magdalena Sobczuk, Natalia Piotrowicz, Magdalena Chwedczuk, Izabela Narkiewicz, Martyna Krasucka, Ewelina Kasjaniuk.

Adres: Szkoła Podstawowa im. 1000-lecia Państwa Polskiego w Sworach, ul. Szkolna 34, 21-500 Biała Podlaska

www.sp-swory1000.cba.pl

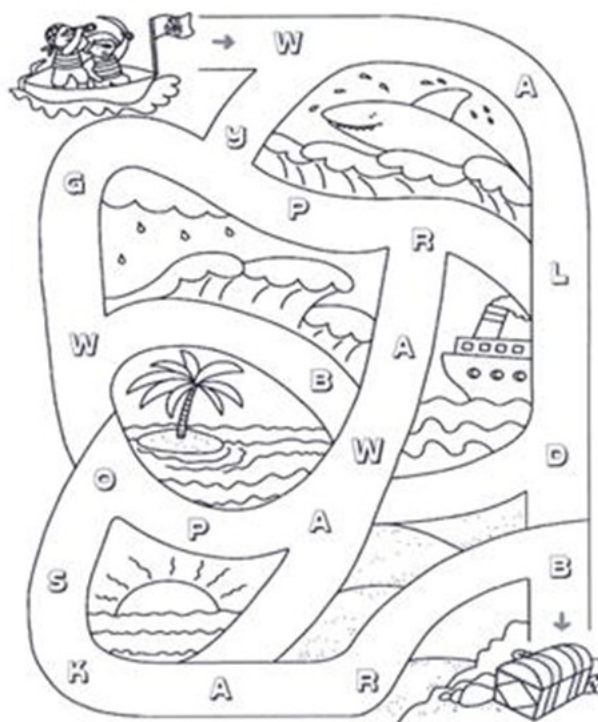
Tel.: (083) 3458406

Dyrektor szkoły: mgr Violetta Więckowska

PIRACI

Przeprowadź łódź piratów przez labirynt niebezpieczeństw czyhających na morzu. Zbierz litery na właściwej drodze i odczytaj hasło.

hasło:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--